

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 11Csp/161/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422203559
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Fígerová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1422203559.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Janou Fígerovou v právnej veci žalobcu: W. D., L.. XX.XX.XXXX, P. J. G..M.. Y. XXX/XX, B., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: Finance4you, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 43 906 915, právne zastúpený: STRELÁK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Jakubovo nám. 13, Bratislava, IČO: 52 451 747, o zaplatenie 10.000 euro, takto

rozhodol:

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 euro do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- Vo zvyšku sa žaloba žalobcu zamieta.
- Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % nároku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 10.000 euro titulom primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania.

2. V dôvodoch žaloby uviedol, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o úvere a na jej podklade došlo aj k uzavretiu záložnej zmluvy, ktorá mala zabezpečovať jednotlivé nároky žalovaného ako veriteľa. Úverová zmluva trpela niekoľkými vadami (nesprávny údaj o hodnote RPMN, o adrese na ktorej si spotrebiteľ mohol uplatniť reklamáciu), na základe čoho je potrebné považovať úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Napriek uvedenému sa žalovaný takýchto plnení úrokov a iných poplatkov voči žalobcovi domáhal a táto snaha vyústila do začatia výkonu záložného práva. Žalobca sa domáhal ochrany, najskôr v konaní vedenom na okresnom súde o nariadenie predbežného opatrenia, aby súd uložil žalovanému ako veriteľovi zdržať sa výkonu tohto záložného práva. Následne pred uvedeným okresným súdom prebiehalo konanie, kde sa žalobca domáhal určenia neexistencie záložného práva. V uvedenom konaní bol žalobca úspešný, nakoľko konajúci súd vo výrokovej časti rozhodnutia určil neprijateľnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v úverovej zmluve, vrátane podmienky, ktorá tvorila právny základ pre uzavretie samotnej záložnej zmluvy.

2.1 Žalobca v ďalšom poukázal na ustanovenia zákona 250/2007 Z.z. a zák. č.129/2010 Z.z., podľa ktorých vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie. Jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadostučinenia je primeranosť. Táto je daná tým, že v čase uzavretia úverovej zmluvy dosahovala hodnota zálohu nachádzajúceho sa vo výlučnom vlastníctve žalobcu vo výške 43.300 euro. Postupom času s ohľadom na aktuálne trendy na trhu s nehnuteľnosťami však hodnota zálohu narastala, pričom ku vydania označeného rozhodnutia musela podstatným spôsobom prevýšiť hodnotu, ktorá bola vyčíslená pri uzavretí úverovej zmluvy. V prípade, ak by žalobca skutočne neexistujúce záložné právo vykonal zrejme v rozpore so zákonom, jeho konaním by na strane žalobcu došlo ku škode, ktorá by rádovo bola niekoľko desiatok tisíc euro. Ku vzniku

škody nedošlo iba v rovine materiálnej, ale aj v rovine nemateriálnej, kedy by došlo k podstatnému a neprimeranému zásahu do ústavného práva žalobcu na nedotknuteľnosť obydlia. Žalobca mal v predmete zálohu trvalý pobyt a reálne tam býva. Zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu.

3. Žalovaný v žalobnej odpovedi žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nesúhlasil s argumentáciou žalobu a s požadovanou výškou primeraného zadosťučinenia. Poukázal, že toto nemá byť rovnaké ako hodnota porušeného práva, naopak, ujmu by malo primerane kompenzovať, nie nahrádzať. Žalobcovi žiadna ujma reálne nevznikla. V pôvodnom konaní došlo k rozhodnutiu okresného súdu, ktorým určil jednu zo zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere za neplatnú, (na základe ktorej bolo záložnou zmluvou zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu), a na jej základe došlo k určeniu, že záložné právo neexistuje.

3.1 Predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 6.500 euro žalovaným, pričom žalobca uhradil istinu v plnej výške a teda zo strany žalobcu nedošlo k plneniu nad rámec poskytnutej istiny. Požadované zadosťučinenie vo výške 10.000 euro prevyšuje sumu 6.500 euro pôvodného záväzku. K zásadám rozhodovania o výške primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na konkrétne rozhodnutia súdov v SR (Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 15Co/76/2017, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 19Co/110/2019, Krajský súd Prešov sp. zn. 9CoCsp/46/2021).

3.2 Poukázal, že žalovaný už bol sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, žalobca poukazuje na škodu, ktorá však nevznikla a teda uvádza hypotetickú ujmu, ktorú neutrpel. Ide z jeho strany o účelový a šikanózný výkon spotrebiteľského práva, presahujúci prípustný rámec právnej ochrany, aj zámeru zákonodarcu. Tvrdenú ujmu žalobca nepreukázal žiadnymi dôkazmi, z ktorých možno posúdiť závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsah nepriaznivých následkov ako aj subjektívny postoj strán k takémuto protiprávnemu konaniu.

4. Žalobca v replike poukázal na špecifikum daného prípadu. Ku spochybňovaniu primeranosti jeho nároku uviedol, že zo strany žalovaného dochádzalo k nekalým konaniam už vo fáze predzmluvných rokovaní, preto od tohto momentu je potrebné posudzovať mieru zásahov do práv spotrebiteľa. Spotrebiteľ na podklade úverovej zmluvy, ktorou mu mali byť poskytnuté finančné prostriedky 6.500 euro, mal uhradiť dodávateľovi celkovo 14.666,50 euro, a to aj napriek tomu, že na podklade úverovej zmluvy nemal dodávateľ nárok na akékoľvek plnenie nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov. Spolu s uzavretím úverovej zmluvy došlo medzi stranami aj k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, na podklade ktorej má žalobca ďalej uhradiť žalovanému sumu 1.044 euro; pričom ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku pristúpenie k tejto zmluve bolo neodmysliteľnou podmienkou uzavretia úverovej zmluvy a jej skutočným cieľom bolo získanie ďalších finančných prostriedkov nad rámec toho, na čo mal dodávateľ nárok podľa úverovej zmluvy. Pohľadávky predmetných zmlúv boli zabezpečené zriadeným záložným právom, pritom uvedené zmluvné ustanovenie bolo právoplatným súdnym rozhodnutím určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. To znamená, že dodávateľ si pri uzatváraní úverovej zmluvy zabezpečil svoje údajné nároky neprijateľnou zmluvnou podmienkou, čo už samo o sebe je dostatočný základ pre vyslovenie záveru o porušení práv spotrebiteľa.

4.1 Tu však zásahy do práv spotrebiteľa nekončia. Súčasne s uzavretím úverovej zmluvy došlo aj k uzavretiu ďalšej úverovej zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou TELERVIS PLUS a. s., podľa ktorej mali byť žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3.500 euro, pričom spotrebiteľ mal dodávateľovi uhradiť celkovo 7.899,50 euro a to aj napriek tomu, že na podklade predmetnej úverovej zmluvy nemal dodávateľ nárok na akékoľvek plnenie nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

4.2 Tieto úverové zmluvy sú vzájomne prepojené a na seba nadväzujúce. Vyplýva to z toho, že: 1. spotrebiteľ pred uzavretím úverovej zmluvy žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 10.000 euro, nie o sumu 6.500 euro a 3.500 euro, 2. zmluvy sú obsahovo identické, 3. proces kontraktácie zmlúv mal rovnaký modus operandi- uzavretie úverovej zmluvy doplnenej zmluvou o poskytnutí domáceho servisu a pohľadávky zabezpečené záložným právom, 4. z obsahu pripojenej záložnej zmluvy vyplýva ďalšia informácia, že v deň uzavretia tejto záložnej zmluvy došlo k podaniu návrhu na vklad záložného práva v prospech spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., čo svedčí o vzájomnej kooperácii týchto

spoločností, 5. žalovaný aj spoločnosť TELERVIS PLUS a.s., sídli na rovnakej adrese, 6. právny zástupca žalovaného zastupuje tak žalovaného, ako aj uvedenú spoločnosť.

4.3 Z uvedeného je jednoznačné že žalobca ako spotrebiteľ žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov 10.000 euro, pričom táto suma mu bola poskytnutá v dvoch prakticky identických zmluvách, líšiacich sa v označení dodávateľa, a týmto rozdelením a následným uzavretím dvoch zmlúv o úvere sa zhoršilo postavenie spotrebiteľa, keďže súčet jeho splátok a úrokov je pravdepodobne vyšší, než by tomu bolo v prípade uzavretia jedinej úverovej zmluvy. Navyše spolu s uzavretím dvoch zmlúv o úvere došlo aj k uzavretiu dvoch zmlúv o poskytovaní domáceho servisu, v dôsledku čoho sa v podstatnej miere navýšila celková výška plnenia, ktorú musel spotrebiteľ plniť. Uvedené vykazuje znaky hrubého porušenia spotrebiteľského práva, je to konanie špekulatívne, nekalé, voči spotrebiteľovi agresívne, obchádzajúce zákon a neprijateľné, jeho jediným cieľom bolo čo možno v najväčšom rozsahu sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Nekalým a neprijateľným konaním zo strany dodávateľa došlo k situácii, na podklade ktorej by bol žalobca povinný uhradiť celkovú sumu 22.566 euro, zvýšenú o ďalšie poplatky za využívanie služby domácich servisov, ktorých suma dosahuje niekoľko stovák ďalších eur.

4.4 Pri posudzovaní intenzity porušenia práv spotrebiteľa je potrebné posudzovať danú situáciu komplexne a nielen s odkazom na výšku úveru podľa úverovej zmluvy so žalovaným. Predmetom zálohu bol byť vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ktorého hodnota čase uzavretia úverovej zmluvy dosahovala podľa odborného posudku z 02.10.2013 sumu 43.319,93 euro. Odo dňa vypracovania posudku do právoplatnosti rozsudku stúpli ceny nehnuteľností o 118%. Z toho vyplýva, že hodnota o ktorú by žalobca prišiel, ak by sa aktívne právne nebránil je 94.426,55 euro. Dané potvrdzuje aj prehľad vývoja cien nehnuteľností na bývanie zverejňovaný Národnou bankou Slovenska, ktoré dôkazy žalobca pripojil. Ceny obdobných nehnuteľností sa v súčasnosti pohybujú na úrovni 90.000 euro - 100.000 euro. Ak by žalovaný vykonal svoje záložné právo, žalobca by prišiel o majetok.

4.5 Zdôraznil, že žalovaný na podklade úverovej zmluvy mal nárok len na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov, bez úrokov a poplatkov. Napriek tomu sa od žalobcu domáhal ďalších plnení, ktorých výška prevyšovala istinu poskytnutého úveru. V prípade vykonania záložného práva by z výťažku boli hrazené aj náklady dražby (poštovné, náklady na: vypracovanie znaleckého posudku, zverejnenie oznámenia o dražbe v NCZ, zverejnenie výsledku dražby, inzerciu, cestovné atď., odmena dražobníka), čím by žalobca zaplatil minimálne o 30.000 euro viac než čo bol povinný.

4.6 Poukázal aj na dĺžku konania, ktoré predchádzalo tomuto konaniu. Žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva v r. 2015, a to aj napriek tomu, že spotrebiteľ už uhradil to, na čo mal žalovaný skutočný nárok. Predmetné konanie - o neodkladnom opatrení a žalobe vo veci samej trvali až do r. 2022, počas ktorých rokov musel žalobca aktívne vyvíjať úsilie na ochranu svojich spotrebiteľských práv, a musel sa brániť pred jednotlivými úkonmi dodávateľa, ktorými mohlo dôjsť až k zásahom do základných ústavných práv spotrebiteľa. V tomto období žalobca žil v neustálej neistote a strachu, lebo žalovaný hrozil spotrebiteľovi odňatím strechy nad hlavou. Dĺžku samotného konania je potrebné zohľadniť pri posudzovaní primeranosti uplatneného nároku.

4.7 Finančné plnenie má plniť satisfakčnú, ale aj sankčnú a preventívnu funkciou, najmä satisfakciu za to, že vstúpil do sporu s ekonomicky a právne silnejšou stranou. Ku nekalému konaniu zo strany dodávateľa došlo už v predzmluvnom vzťahu, kedy žalovaný sa len na podklade predmetnej úverovej zmluvy snažil získať od žalobcu plnenie minimálne 9.210,50 euro viac, uspokojenie svojich neexistujúcich pohľadávok, aj za cenu využívania neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobca sa počas siedmich rokov súdneho konania musel aktívne brániť pred nekalým konaním žalovaného, nakoľko v prípade jeho pasivity by došlo vykonaniu záložného práva a ako spotrebiteľ by prakticky musel nahraďovať aj náklady dražby, ktoré sa môžu pohybovať na úrovni niekoľko tisíc až desiatok tisícov. Počas siedmich rokov súdneho konania žalobca nemal istotu, že predmetné konanie skončí v jeho prospech a žil v neustálom strachu a tiesni pred prípadnou stratou strechy nad hlavou, pričom nekalé konanie žalovaného po celý čas smerovalo voči žalobcovi ako osobe v pokročilom seniorskom veku.

4.8 Zhrnutím vyššie uvedeného preto suma uplatňovaná žalobou je v celom rozsahu primeraná, nakoľko, v prípade, ak by sa žalobca aktívne nedomáhal ochrany svojich práv, vykonaním záložného práva by stratil strechu nad hlavou, navyše by musel zaplatiť sumu odhadom minimálne 30.000 euro, ktorá

by bola použitá na úhradu neexistujúcich dlhov a na náklady dražby, ktorá by bola vykonaná v rozpore so zákonom.

5. Žalovaný v duplike poukázal na zásady rozhodovania o výške primeraného zadosťučinenia odkazujúc na cit. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, z ktorého vyplýva, že pre úvahu súdu musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd musí vychádzať. Je nutné prihliadnuť k tomu, akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobca zdôvodňuje, aké dôkazy označuje. Žalobca odôvodňoval opodstatnenosť výšky ním požadovaného zadosťučinenia aj existenciou úverovej zmluvy uzavretou medzi ním a spoločnosťou TELERVIS PLUS a.s., teda medzi subjektom, ktorý je odlišný od žalovaného. Vzhľadom na uvedené je neprijateľné, aby bola úverová zmluva uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou TELERVIS PLUS a.s. spôsobilá mať akýkoľvek dopad na prejednávany prípad. Ďalej žalobca uvádzal výpočet sumy, ktorú by uhradil, ak by došlo k vykonaniu záložného práva zriadeného na základe predmetnej úverovej zmluvy. Tento výpočet je neobjektívny, nakoľko žalobca vychádzal aj z účelového výkladu zákona o dobrovoľných dražbách, kde uvádza, že odmena dražobníka až do výšky 10 % z vydraženej sumy. Skutočné znenie ustanovenia uvádza, že vlastník predmetu dražby znáša odmenu dražobníka najviac v rozsahu 10 % výťažku z dražby, nie viac ako 20 % z výšky pohľadávky. Žalovaný je toho názoru, že účelovým výkladom právnych noriem a uvádzaním neurčitých domniek odhadovania hodnoty založenej nehnuteľnosti žalobcom na základe všeobecných tvrdení, akými sú odkazy na inzerciu podobných nehnuteľností, nie je možné odôvodniť požadované zadosťučinenie v žalovanej výške. Pre prípad, že by žalobcovi bolo priznané zadosťučinenie v ním požadovanej výške, tak so zreteľom na skutočnosť, že žalobcovi bola žalovaným poskytnutá istina vo výške 6.500 euro, by s takéto rozhodnutie javilo ako represívne, s črtami uloženia peňažného trestu, spoločne s neprimeraným obohatením spotrebiteľa na základe šikanózneho výkonu spotrebiteľských práv na úkor žalovaného. Žalovaný bol už sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, pričom teraz sa žalobca domáha zaplatenia nadhodnotenej zjavne neprimeranej vysokej sumy, ktorá presahuje pôvodný záväzok žalobcu. Žalobca v konaní nepreukázal, akú konkrétnu ujmu utrpel, keďže ju nepreukázal žiadnymi dôkazmi a nie je možné určiť konkrétne primerané finančné zadosťučinenie, ktoré má slúžiť k reparácii vzniknutej únie na strane žalobcu.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, kde predvolal sporové strany/právnych zástupcov sporových strán. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil neprítomnosť žalovaného a jeho právneho zástupcu, súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Súd preto konal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na svojej argumentácii, žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

8. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu.

9. Dňa 19.03.2013 uzavreli spoločnosť Finance4you, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 43 906 915 (žalovaný) ako veriteľ a C. T. ako dlžník X/, I. T. S. D. X/, S. W. D. (žalobca) ako spoludlžník 3/ písomne Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru dlžníkom vo výške 6.500 euro, s dohodnutým úrokom 21,58 %, celková odplata 1.153,65 euro, Dlžníci sa zaviazali veriteľovi uhradiť celkovo sumu 14.666,50 euro. V čl. V. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na zaistení úveru záložným právom k nehnuteľnosti vedenej vo výlučnom vlastníctve žalobcu.

10. Na podklade zmluvy o úvere dňa 19.03.2013 uzavreli žalovaný ako záložný veriteľ a žalobca ako záložca Záložnú zmluvu podľa § 151a a nasl. Obč. zák., ktorej predmetom bol byt vo vlastníctve žalobcu s prísl. zapísaný na LV č. XXXX T..Ú.. B..

11. Súčasne dňa 19.03.2013 zmluvné strany uzavreli Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu č. XXXXXXXXXX. Jej predmetom sú služby najmä: na ohodnotenie nehnuteľnosti, vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu, zabezpečenie úkonov v súvislosti s katastrálnym konaním, upozornenie klienta na nespĺcanie, v odmene spolu 1.044 euro, splatnej dlžníkmi v 4 splátkach po 261 euro, počínajúc od apríla 2013.

12. Dňa 19.03.2013 uzavreli spoločnosť TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769 ako veriteľ a C. T. S. K.T. X/, I. T. ako spoludlžník 2/, žalobca ako spoludlžník 3/ písomne Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.

XXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 3.500 euro dlžníkovi a spoludlžníkom, a záväzok dlžníkov ho vrátiť s 21,59 % úrokom a odplatom 621,25 euro. Celková suma, ktorá sa má uhradiť bola vo výške 7.899,50 euro v splátkach. V čl. V. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na zaistení úveru záložným právom k nehnuteľnosti - bytu žalobcu.

13. Podľa Odborného posudku č. 13/2013 z 02.10.2013 od Ing. X. É. bola všeobecná hodnota nehnuteľnosti - bytu žalobcu s príslušenstvom vo výške 43.300 euro.

14. Žalovaný listom 18.06.2015 oznámil žalobcovi, že pristúpil k výkonu záložného práva, lebo nebol uhradený záväzok zo zmluvy z 19.03.2013.

15. Rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/760/2015- z 27.06.2022, právoplatným 23.08.2022, vo veci žalobcu: 1/ W. D. a spol. proti žalovanému: Finance4you, a.s. o určenie čiastočnej neplatičnosti právneho úkonu a ďalšie, súd o.i. rozhodol, že : I. záložné právo zriadené záložnou zmluvou z 19.03.2013 za účelom zabezpečenia pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo vzťahu ku nehnuteľnostiam žalobcu zapísaným na LV č. XXXX T.Ú.. B., a k príslušnému spoluvlastníckemu podielu, neexistuje; II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 19.03.2013 medzi stranami sporu je neprijateľná zmluvná podmienka v znení ako bolo uvedené vo výroku rozsudku.., je neplatná.

16. Podľa realitného portálu - výpisy predložené žalobcom je cena obdobných nehnuteľnosti bytu v meste Levice: od 89.900 euro do 99.999 euro.

17. Žalobca Predžalobnou výzvou z 11.10.2022 vyzval žalovaného na úhradu sumy 10.000 euro do 17.10.2022 titulom primeraného finančného zabezpečenia.

18. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

19. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Vyššie vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi zmluvnými stranami vznikol záväzkovoprávny vzťah podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2019, a podľa nej uzavretej Záložnej zmluvy zo dňa 19.03.2019 a tiež zmluvný vzťah zo Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 19.03.2019. Žalobca uvedené zmluvy uzavrel v postavení spotrebiteľa. Na základe úverovej zmluvy sa dlžníci, žalobca ako spoludlžník, zaviazali uhradiť žalovanému sumu celkovo 14.666,50 euro a na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu sumu 1.044 euro, spolu 15.710,50 euro. Žalovaný listom z 18.06.2015 oznámil žalobcovi, že pristúpil k výkonu záložného práva na podklade porušenia zmluvy o úvere z 19.03.2013. Následne sa žalobca ako spotrebiteľ domáhal a aj domohol ochrany svojich práv, jednak v súdnom rozhodnutí o vydaní predbežného opatrenia - uloženie žalovanému povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva. Ďalej sa žalobca ako spotrebiteľ úspešne domohol ochrany v konaní vo veci samej pod sp. zn. 9C/760/2015 pred Okresným súdom Levice, právoplatným dňa 23.08.2022, kde došlo k určeniu neexistencie záložného práva uzavretého podľa záložnej zmluvy z 19.03.2013, a k určeniu neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých v čl. V. predmetnej úverovej zmluvy z 19.03.2013, a to z dôvodu, že uzavretie záložnej zmluvy navyše spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň konajúci súd priamo vo výrokovvej časti uvádzaného rozhodnutia určil neprijateľnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v čl. V. predmetnej úverovej zmluvy, vrátane zmluvnej podmienky, ktorá tvorila právny základ, pre uzavretie samotnej záložnej zmluvy čl. V. ods. 2 úverovej zmluvy.

21. To znamená, že žalobca si proti žalovanému v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. úspešne uplatnil na súde porušenie svojich práv na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Bol tak splnený predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z.z. vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Vo veci je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného ako subjektu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Inštitút primeraného zadosťučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia zákon neustanovuje žiadne kritérium, ktoré by bolo treba výslovne pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Ustanovenie § 3 ods. 5 cit. zák. žiadnu inú podmienku, ani podmienku, aby bola spotrebiteľovi - žalobcovi privedená konkrétna reálna ujma nevyžaduje. Bude preto v konkrétnom prípade vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia, ktorý bude adekvátny skutočnostiam prejedávanej veci a sledovať základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa.

23. Žiadnym právnym predpisom nie je teda stanovená ani minimálna ani maximálna výška tohto primeraného finančného zadosťučinenia. Účelom daného inštitútu je na jednej strane poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi za porušenie jeho práva v primeranej povahe a rozsahu porušenia. Ako satisfakcia pritom nie vždy postačuje iba vrátenie neoprávnene zaplatených finančných prostriedkov, ale do úvahy pripadá aj náhrada morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť. Na druhej strane je to aj sankcionovanie dodávateľa za porušovanie práv spotrebiteľov a na odradenie od ďalšieho protiprávneho konania; a ďalej ho treba chápať aj ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí v takej intenzite.

24. Pritom je potrebné zobrať do úvahy všetky okolnosti danej konkrétnej veci.

25. Pri rozhodovaní o primeranosti nároku žalobcu v prejedávanej veci súd zobral do úvahy všetky okolnosti danej konkrétnej veci. K danému súd uvádza, že: je nesporné, že žalobca ako spotrebiteľ žiadal žalovaného o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 10.000 euro, ktorá finančná čiastka mu bola poskytnutá v dvoch rozdielnych zmluvách, od dvoch rôznych subjektov, sídliačich na tej istej adrese (zmluva o úvere na sumu 6.500 euro s príslušenstvom bola uzavretá so žalovaným, ktorá bola aj predmetom sporového súdneho konania a súdneho prieskumu a zmluva o úvere na sumu 3.500 euro s príslušenstvom bola uzavretá so spoločnosťou TELERVIS PLUS a.s.). Súčasne došlo aj k uzavretiu dvoch zmlúv o poskytovaní domáceho servisu. Súd sa stotožňuje s náhľadom žalobcu, že takýmto rozdelením a uzavretím dvoch zmlúv o úvere sa zhoršilo postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, lebo súčet splátok a úrokov a príslušenstva je vyšší, než by to bolo v prípade uzavretia jednej zmluvy. Taktiež uzavretím dvoch zmlúv o poskytovaní domáceho servisu sa navýšila celková výška plnenia žalobcu ako spotrebiteľa. Tým sa jednoznačne navýšila celková suma plnenia, ktorú by musel žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť, jedná sa o sumu 22.566 euro.

26. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Levice vyplýva, že skutočne bola zo zmluvy o úvere žalovaným ako dodávateľom poskytnutá dlžníkom/žalobcovi len suma 6.238 euro a nie 6.500 euro. Pokiaľ sa jedná o zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, táto síce predstavuje samostatnú zmluvu, ale ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu z 19.03.2013. Spätosť zmluvy o poskytnutí domáceho servisu so zmluvou o úvere je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, podľa predmetu ktorej sa malo jednať o ohodnotenie nehnuteľností, vypracovanie dokumentácie k úverovému prípadu, zabezpečenie úkonov v katastrálnom konaní, upozornenie klienta na nesplácanie, za ktoré služby mali dlžníci zaplatiť 1.044 euro. Plnenie z tejto zmluvy súd posúdil ako príliš všeobecné, neurčité, ich poskytnutie nebolo preukázané. Konanie žalovaného súvislosti s uzavretím zmluvy o poskytovaní domáceho servisu okresný súd vyhodnotil ako obchádzanie zákona a v rozpore s dobrými mravmi, teda uvedenú zmluvu mal za neplatnú, a aj pre jej neurčitosť. Ďalej z rozsudku okresného súdu vyplýva, že dlžníci, a teda aj

žalobca v súvislosti s uvedenými zmluvami o úvere a o poskytnutí domáceho servisu uhradili žalovanému ku 09.07.2015 celkovo sumu 6.501 euro, z toho sumu 262 euro zápočtom, čiže uhradili celú istinu poskytnutého úveru. Napriek uvedenému im žalovaný 18.06.2015 zaslal oznámenie o začatí výkonu záložného práva a na svojej argumentácii a opodstatnenosti svojich nárokov voči žalobcovi zotrval žalovaný v priebehu sporového konania.

27. Súd vyššie uvedené konanie a postup žalovaného ako dodávateľa pri procese uzavretia zmluvy o úvere, (tak ako je uvedené v bode 25. rozsudku), spolu so zmluvou o poskytovaní domáceho servisu posúdil ako konanie, ktoré je od počiatku v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko žalobcovi bol v súvislosti s uzavretím zmluvy o úvere z 19.03.2013 vnútený aj ďalší produkt - zmluva o poskytovaní domáceho servisu, čo súd nemohol súd nechať bez povšimnutia. Súd uvedené hodnotí ako snahu veriteľa zabezpečiť si ďalšiu obchodnú činnosť vnútením ďalšieho produktu.

28. Takéto konanie žalovaného vykazuje znaky hrubého porušenia spotrebiteľského práva, je špekulatívne, nekalé, obchádzajúce zákon na úkor spotrebiteľa. Súdu vychádza, že spoločnosť žalovaného nastavovala podmienky úveru zjavne nevhodné pre dlžníka, s výraznými predpokladmi neprímerane dlžníka zaťažovať, uhrádzať poplatky a ďalšie príslušenstvo. O uvedenom žalovaný ako podnikateľský subjekt, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom, najmä spotrebiteľom, musel mať vedomosť už v predzmluvnom štádiu uzavretia zmluvy. Žalovaný sa tak na podklade bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o úvere, s využitím neprijateľných zmluvných podmienok, spolu so zmluvou o poskytovaní domáceho servisu snažil získať od začiatku od žalobcu sumu takmer o 9.210,50 euro viac. Bez zásahu súdu by bol žalobca stále vystavený nevýhodného záväzku z úveru, musel splácať úver ďalej s nevýhodnými sankciami.

29. Na podklade zmluvy o úvere z 19.03.2013 došlo následne aj k uzavretiu záložnej zmluvy, ktorá mala zabezpečovať vymožitelnosť predmetných pohľadávok. Žalovaný si teda plnenie z bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečil zriadením záložného práva. V súdnej veci uvedené znamená, že pohľadávka žalovaného zo zmluvy o úvere na sumu 6.500 euro (bezpoplatková a bezúročná) z 19.03.2013 bola zabezpečená založenou nehnuteľnosťou v hodnote 43.300 euro, t.j. vyše šesť krát viac ako hodnota záväzku žalovaného zo zmluvy o úvere; a v prípade domnej - žalovaným očakávanej sumy 14.666,50 euro, ktorú sa dlžníci celkovo zaviazali veriteľovi podľa zmluvy o úvere uhradiť, je tento pomer takmer trojnásobný. Nepomer medzi výškou poskytnutej pôžičky a ohodnotením založenej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu je podľa názoru súdu výrazný. Táto hrozba v prípade realizácie záložného práva dobrovoľnou dražbou, by bola pre žalobcu trvalá a znamenala by stratu bydliska.

30. Nekalé konanie žalovaného ako obchodnej spoločnosti pri poskytovaní pôžičiek a evidentná snaha pri úveroch nenavodzovať korektné vzťahy, ale presadzovať si ekonomickú silu veriteľa a zneužiť postavenie žalobcu ako odkázaného dlžníka, nemôže byť preto v danej veci akceptovaná. Súd nadobudol pocit, že cieľom nastavenia úverovej zmluvy, vrátane zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, a záložnej zmluvy nebolo, aby mu žalobca žalovanú sumu vrátil, ale nastavenie podmienok úverovej zmluvy tak, aby bolo pre žalobcu problémom ich dodržať a veriteľ by tak získal nehnuteľnosť žalobcu.

31. Žalovaný mal pritom na základe uzavretých zmlúv vzhľadom na ich bezpoplatkovosť a bezúročnosť nárok na vrátenie len ním poskytnutých finančných prostriedkov 6.500 euro, bez akýchkoľvek ďalších úrokov, poplatkov. Napriek uvedenému žalovaný, aj po úhrade sumy 6.500 euro (resp. 6.501 euro, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu) zo zmluvy o úvere, trval a domáhal sa aj ďalších plnení, ktorých výška prevyšovala dokonca výšku poskytnutého úveru a prejavil zámer pristúpiť k výkonu záložného práva. Žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva v r. 2015, hoci už v tom čase bol uhradený nárok žalovaného na istine zo zmluvy o úvere. Súd uvedené hodnotí ako závažné zásahy do majetkovej sféry žalobcu.

32. Osobitnú pozornosť podľa názoru súdu bolo potrebné venovať tomu, že majetok dotknutý záložným právom bola nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa - žalobcu. Preto prípadnou realizáciou výkonu záložného práva k nehnuteľnosti žalovaným by došlo k zásahom do základných ľudských práv žalobcu, a to konkrétne do práva na nedotknuteľnosť obydli. Žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - bytu,

v danej nehnuteľnosti má aj trvalý pobyt a tam aj býva. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v strate obydlija. Uvedené predstavuje jeden z najzávažnejších zásahov do sociálnej identity osoby. V tomto zmysle vzal súd do úvahy aj fakt, že žalovaný konal s osobou vyššieho veku, pri ktorej možno predpokladať určitú mieru zníženej bdelosti a ostražitosti. Osoba žalobcu mala v čase uzavretia zmluvy v r. 2013 už 67 rokov, a v čase právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu v Leviciach mala 76 rokov. Ide o osobu v dôchodkovom veku, a táto situácia je pre neho osobitne ťaživá a existenčne ohrozujúca. Nemožno mať pochybnosti, že hrozba núteného vymáhania dlhu, aj cestou výkonu záložného práva mala na žalobcu značne negatívny vplyv.

33. Ďalej je potrebné prihliadnuť ku skutočnosti, že žalobca sa aktívne domáhal ochrany svojich práv postupom - vydaním predbežného opatrenia a následne aj konania vo veci samej, ktoré prebiehalo sedem rokov. Podľa názoru bola u žalobcu preto preukázaná aj ujma v nemajetkovej sfére, keď bol nútený domáhať sa svojho práva v súdnom konaní, ktoré nepochybne predstavuje zásah do bežného života spotrebiteľa a ktorý je spôsobilý privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov, neistoty, stresu. Žalovaný sa pritom v sporovom konaní vo veci samej bránil od začiatku tým, že nárok žalobcu nie je dôvodný, že záložná zmluva na podklade ktorej bolo zriadené a zápisné záložné právo spĺňa všetky zákonné náležitosti, nesúhlasil ani s názorom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. Počas uvedeného obdobia bol tak žalobca dlhodobo v neistote a strachu, aj ohľadom jeho obydlija.

34. Vyššie uvedené skutočnosti súd považuje za rozhodujúce aj pre výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré preto nemôže mať len symbolický charakter. Súd posudzoval prejednávany nárok komplexne. V tomto smere potom nemožno opomenúť aj skutočnosť, že určitá časť zmluvy o úvere bola na základe rozsudku súdu posúdená ako neplatná, čo malo za následok, že žalobca ako dlžník, nebol už povinný platiť žalovanému okrem uhradenej sumy úveru žiadne ďalšie poplatky, úroky, a iné výdaje. Žalobcovi v tejto súvislosti nevznikli ani žiadne ďalšie úhrady žalovanému a žalobca sa následne nemusel domáhať ich vydania v inom sporovom konaní, napr. o vydanie bezdôvodného obohatenia. Ďalej súd zohľadnil, že morálnym zadosťučinením pre žalobcu ako spotrebiteľa bol aj vyššie citovaný rozsudok Okresného súdu Levice, aj odôvodnenie rozsudku, a teda, že rozsudok bude mať dostatočne satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie a je odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaní žalovaného nepodvolil, napriek nepochybne slabšej ekonomickej a právnej situácii, ako si mohol zabezpečiť žalovaný. V rámci komplexného posúdenia nároku žalobcu na primerané zadosťučinenie, je s ohľadom na vyššie uvedené, podľa názoru súdu potrebné zohľadniť tiež výšku poskytnutého úveru, ktorá bola 6.500 euro; a kde súd zaujíma stanovisko, že z hľadiska primeranosti nemôže byť suma primeraného finančného zadosťučinenia vyššia ako poskytnutý úver.

35. Súd zohľadniac okolnosti prejednávanej veci: nekalé konanie žalovaného ako dodávateľa už v predzmluvnej fáze rokovaní so žalobcom - rozdelenie žiadosti o úver na dve zmluvy o úvere, vnútenie ďalšieho produktu - zmluva o poskytovaní domáceho servisu, zabezpečenie záväzku z úveru neprijateľnou zmluvnou podmienkou o zriadení záložného práva, a neprijateľnosť niektorých zmluvných podmienok od začiatku zmluvného vzťahu, uzavretie záložnej zmluvy a nepomer výšky úveru a výšky všeobecnej hodnoty založenej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, ktorá bola súčasne obydliím žalobcu, seniorský vek žalobcu, vydanie predbežného opatrenia a dĺžku samotného sporového konania sedem rokov pred okresným súdom a z neho vyplývajúcu neistotu a strach žalobcu zo straty obydlija, z možnej zmeny svojej sociálnej situácie, ale zohľadniac aj poskytnutie morálnej satisfakcie žalobcovi vo forme súdneho rozhodnutia, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ako aj výšku poskytnutého úveru 6.500 euro, považuje sumu 5.000 euro, za sumu ktorá vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci plní všetky funkcie primeraného zadosťučinenia.

36. Súd pri rozhodovaní neprihliadol na argumenty žalobcu o možných a predpokladaných dôsledkoch pre prípad vykonanej dražby, a to najmä na navýšenie ceny, ktorú by podľa neho v rozsahu cca 30.000 euro bol povinný zaplatiť. Uvedené súd považoval za hypotetické, nakoľko ku dražbe nehnuteľnosti žalobcu v skutočnosti nedošlo. V prípade realizácie dražby má spotrebiteľ právny prostriedok ochrany, možnosť brániť sa žalobou vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Predmetom súdneho posudzovania platnosti zmluvy o úvere a jej zmluvných podmienok bola len zmluva o úvere z 19.03.2013 uzavretá so žalovaným. Existenciu druhej zmluvy o úvere s iným subjektom, ktorý nebol predmetom

súdneho preskúmania, súd zohľadnil v kontexte posudzovania celého konania žalovaného a jeho postupu vo fáze predzmluvných rokovaní so žalobcom.

37. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 euro, a vo zvyšku žalobu zamietol.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 CSP, zásady úspechu. Zásadu úspechu treba uplatniť aj na konania, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Žalobcu v takom prípade nemožno procesnou zodpovednosťou zaťažiť za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. V tejto súvislosti treba rozlíšiť, čo je základné a čo druhotné a naň nadväzujúce. V danom prípade bolo základné, že bolo zasiahnuté do žalobcovho práva, a výška ujmy bola potom druhotná a naň nadväzujúca. To znamená, že žalobcu v takejto veci treba považovať za plne procesne úspešného, nakoľko mal plný úspech, čo do základu uplatneného nároku, a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. Vzhľadom k uvedenému súd žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

39. O výške trov konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Mestský súd Bratislava IV písomne dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).